

РЕШЕНИЕ

№ 2855

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6533** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е след изпращане на делото по подсъдност с Определение № 1921/04.07.2023 г. по адм. д. № 344/2023 г. на АС Варна и е по жалба на Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-418/2021 от 26.01.2023 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/. Иска се отмяната му като незаконосъобразно.

В ОСЗ жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – КЗЛД, в писмо изх. № ППН-01-418(2021)#60/25.03.2024 г., подадено от държавен експерт Р., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноси.

В съдебно заседание ответникът не се явява и не се представлява.

Заинтересованата страна- „Мегапорт М“ ООД, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

КЗЛД е била сезирана с жалба с рег. № ППН- 01-418/01.06.2021 г., подадена от Н. А. Н. срещу „Мегапорт М“ ООД, като след направено уточнение са изложени твърдения за:

1. Неправомерно съхранение от „Мегапорт М“ ООД през 2021 г. на лични данни, а именно - три имена, ЕГН, адрес и диагноза, съдържащи се в медицинско удостоверение; три имена, ЕГН, адрес, съдържащи се в свидетелство за съдимост и удостоверение на ОП В., че Н. не е обвиняем; три имена, ЕГН, адрес и номер на банкова сметка, съдържащи се в удостоверение за банкова сметка.

2. Неправомерно предоставяне на лични данни от „Мегапорт М“ ООД на ОД на МВР В. по преписка № 365000-49289/2020 г. по описа на ОД на МВР В., пр. преписка № 16849/2020 г. по описа на РП В., а именно - три имена, ЕГН, адрес и диагноза, съдържащи се в медицинско удостоверение; три имена, ЕГН, адрес, съдържащи се в свидетелство за съдимост и удостоверение на ОП В., че Н. не е обвиняем; три имена, ЕГН, адрес и номер на банкова сметка, съдържащи се в удостоверение за банкова сметка.

По така подадената жалба КЗЛД е образувала производство по реда на чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД вр. чл. 77, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. В закрито заседание от 13.07.2022 г. КЗЛД се е произнесла по редовността и допустимостта на жалбата. За образуваното производство са уведомени страните, като им е дадена възможност да изразят становище и да представят доказателства. Изразено е становище по жалбата от „Мегапорт М“ ООД, в което посочва, че дружеството не съхранява удостоверение за банкова сметка, медицинско удостоверение, свидетелство за съдимост, удостоверение от ОП В. на своя бивш служител Н. и че такива документи не са предоставяни по пр. преписка № 16849/2020 г. Заявено е, че от страна на Н. не е подавано искане за изтриване на лични данни. /л. 25 от адм. преписка, приложена към адм. д. № 344/2023 г. на АС Варна/. В следващо становище от дружеството е посочено, че личните данни на Н. са унищожени /л.44/. Приложен е протокол за унищожаване на данни № 6 от 30.11.2020 г. /л. 45/.

В рамките на адм. производств е установено, че по силата на възникналото, съществувало и прекратено трудово правоотношение между Н. А. Н. и „Мегапорт М“ ООД, дружеството е обработвало информация, вкл. лични данни на Н., съдържащи се в документи, формиращи трудовото досие на Н., сред които са и карта за предварителен медицински преглед от 26.04.2018 г., свидетелство за съдимост от 24.04.2018 г., удостоверение от 25.04.2018 г., уведомление от дата 11.05.2018 г.

Обработката на данните на служителите/работниците в „Мегапорт М“ ООД е регламентирана във Вътрешни правила на дружеството от 20.05.2018 г. /л. 72 /. В т. 6 от тези правила е посочено, че данните за служители с прекратено трудово правоотношение се съхраняват за срок до 5 години, считано от началото на годината, следваща годината на прекратяване на правоотношението, освен ако не е предвиден по - дълъг срок в нормативен акт, както и в случаите, при които е налице възникнал спор или производство, като в последния случай е установен 5 - годишен срок след окончателното му приключване.

След прекратяване на трудовото правоотношение между Н. А. Н. и „Мегапорт М“ ООД, Н. сезира редица институции с различни твърдения за извършени закононарушения от „Мегапорт М“ ООД, вкл. Прокуратурата на РБ, Дирекция „Инспекция по труда“, КЗЛД.

В хода на адм. производството е установено още, че Дирекция „Инспекция

по труда“ В. е извършила две проверки по сигнали на Н. срещу „Мегапорт М“ ООД, приключили с протоколи за извършени проверки от дати 01.11.2018 г. и 25.11.2020 г. В хода на проверките длъжностните лица са изискали от „Мегапорт М“ ООД с призовки по чл. 47, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс трудови досиета, след които и това на Н., съдържащо и процесните документи. Последните са предоставени от упълномощен представител на дружеството на дати 05.10.2018 г. и 19.11.2020 г. /л. 79-80/.

Установено е, че РП В. също е извършила проверка по преписка, образувана по подаден от Н. сигнал за унищожен документ от трудовото му досие, водено и съхранявано от „Мегапорт М“ ООД, към която е обединена друга преписка, образувана в прокуратурата, съдържаща материали от преписка на Софийска районна прокуратура. Била е възложена и предварителна проверка на ОД на МВР. От органите на ОД на МВР В. е изискано предоставянето на заповед за разрешаване ползването на отпуск от „Мегапорт М“ ООД и са събрани други материали- от РС В., Д „ИТ“. По самата преписка са налични и процесните документи от жалба рег. № ППН- 01-418/01.06.2021 г., на Н., предоставени от Д „ИТ“, като същите се намират след дадено сведение на служител на дружеството от дата 20.01.2021 г., без данни за датата на която тези документи са предоставени, и лицето, от което са предоставени. Проверката в прокуратурата е приключила с постановление за отказ да се образува досъдебно производство от дата 16.03.2021 г. /л. 18- 24/.

Жалбата на Н. е разгледана в открито заседание на 21.12.2022 г. С оспореното Решение № ППН-01-418/2021 от 26.01.2023 г. КЗЛД единодушно:

1. Остава без уважение възражението на „Мегапорт М“ ООД по допустимостта на жалба с рег. № ППН-01-418 от 01.06.2021 г., подадена от Н. А. Н..

2. Остава без уважение жалба с рег. № ППН-01-418 от 01.06.2021 г., подадена от Н. А. Н. срещу „Мегапорт М“ ООД, ЕИК[ЕИК] - администратор на лични данни като неоснователна.

3. Остава без уважение искането на администратора на лични данни – „Мегапорт М“ ООД, за присъждане на направените в производството разноски - адвокатско възнаграждение в размер на 1512,00 лева с включен ДДС.

С решението е прието, че не е установено неправомерно съхраняване на документи, съдържащи лични данни на Н., от „Мегапорт М“ ООД, като дружеството дори е унищожило цитираните в сезиращата жалба документи на 30.11.2020 г. Не е установено и второ твърдяно от Н. нарушение, доколкото в производството не са представени доказателства, от които да се установи, че именно „Мегапорт М“ ООД е депозирало процесните документи по преписка № 365000- 49289/2020 г. по описа на ОД на МВР – В. и по пр. преписка № 16849/2020 г. по описа на РП В..

Решението е съобщено на жалбоподателя на 30.01.2023 г. /л. 127/. Жалбата е подадена на 13.02.2023 г. /л. 4 от адм. д. № 344/2023 г. на АС Варна/.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата в частта ѝ, насочена срещу т.1 и т.3 от Решение № ППН-01-418/2021 от 26.01.2023 г. на КЗЛД, е недопустима. Н. не е адресат на разпореденото с тези части на решението, те не го засягат неблагоприятно и за него липсва правен интерес от оспорването им. Жалбата в частта ѝ срещу т. 2 от Решение № ППН-01-418/2021 от 26.01.2023 г. на КЗЛД е допустима като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в

преклузивния срок по чл. 38, ал. 8 ЗЗЛД. Разгледана по същество, в тази част жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - арг. чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно от чл. 57 и чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.38 ЗЗЛД. Решението е взето с изискуемото по чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД мнозинство.

Доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания за формата и съдържанието на акта, са спазени предвидените в чл.59 от АПК общи изисквания за форма и съдържание на административния акт. Същият е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 АПК, в т.ч. фактическите и правните основания за издаването му, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Производството е образувано в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗЗЛД във вр. с чл.26 и сл. от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА или Правилника), приет на основание чл.9, ал.2 от ЗЗЛД и обн.ДВ, бр.60/2019 г. За образуваното производство са уведомени подателят на жалбата и „Мегапорт М“ ООД. На 13.07.2022 г. е проведено закрито заседание по реда на чл.38, ал.1 ПДКЗЛДНА, на което жалбата е приета за редовна и допустима. Насрочено е открито заседание, за което страните са уведомени, като им е указана и възможността за достъп до материалите по преписката. При разглеждане на спора КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства. Спазени са изискванията за кворум, предвидени в чл.8, ал.6 от Правилника. Решението е прието единодушно и подписано от всички членове на състава, разгледал жалбата в съответствие с чл.9, ал.3 и ал.4 от ЗЗЛД и чл.8, ал.7 от Правилника.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. С оглед дадените определения процесните данни, посочени в жалбата на Н. до КЗЛД, а именно имена, ЕГН, данни от документ за самоличност, адрес, номер на банкова сметка, здравословно състояние представляват лични данни, а действията по съхранението и предоставянето им (каквито се твърди, че извършвани) представляват обработване на лични данни. Безспорно е по делото, че „Мегапорт М“

ЕООД е администратор на лични данни- арг. чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. Правилен е изводът на КЗЛД за недоказаност на твърдяното от Н. неправомерно съхранение на негови лични данни от администратора на лични данни „Мегапорт М“ ЕООД. В хода на производството пред Комисията не са представени доказателства, че през сочения от Н. период („2021 г.“) дружеството е съхранявало негови лични данни. Нещо повече- в адм. производство са събрани доказателства, че „Мегапорт М“ ЕООД е унищожило цитираните в сезиращата жалба документи, съдържащи лични данни на Н., още през 2020 г.

Правилен е изводът на КЗЛД, че не е установено по категоричен начин предоставянето на посочените лични данни на ОД МВР В. и на РП В. от „Мегапорт М“ ЕООД. Освен това предоставянето на информация, съдържаща лични данни на Н., на органите на МВР и на ПРБ по принцип е допустимо, тъй като те са компетентни органи по смисъла на глава осма от ЗЗЛД да обработват лични данни в изпълнение на своите правомощия. Тези органи са извършили проверки във връзка с конкретни производства, образувани на най-вече въз основа на сигнали/жалби на самия Н./. Няма данни за разпространяване на данни на Н. извън водените производства.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100 лв., определено съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 24 състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Н. А. Н. срещу т.1 и т.3 от Решение № ППН-01-418/2021 от 26.01.2023 г. на Комисията за защита на личните данни.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 6533/2023 г. по описа на Административен съд София град в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-418/2021 от 26.01.2023 г. на Комисията за защита на личните данни в останалата му част.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението в прекратителната му част е с характер на определение, поради което подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

Решението в останалата му част подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: